

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314200014
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314200014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zast. JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporkyni: D. M., T.. XX. XX. XXXX, H. S.Ý. Y., toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Y. Y., F. B.R. G. W., o zaplatenie 736,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 700 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 700 eur od 02. 06. 2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura a ostatných trov konania vo výške 44 eur, právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným súdu dňa 02. 01. 2014 a upraveným dňa 14. 03. 2014 sa navrhovateľ v konečnom dôsledku domáhal zaplatenia sumy 736,19 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy

o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20. 12. 2012 odporkyni poskytol úver vo výške 700 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu odporkyne navrhovateľom tak, že navrhovateľ za odporkyňu uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a odporkyňa tovar prevzala. Odporkyňa sa zaviazala splatiť úver v 42 mesačných splátkach, každá vo výške 28,20 eura, splatná k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15. 01. 2013. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý jej vyplýval z úverovej zmluvy, nespĺnila. Navrhovateľ odporkyňu vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 08. 03. 2013. Dňa 01. 06. 2013 sa stal splatným dlh vo výške 736,19 eura, ako aj bola dojednaná úroková sadzba 28% ročne. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, domáhal sa navrhovateľ aj zaplatenia úroku vo výške 28% ročne zo sumy 700 eur od 06. 03. 2013 do zaplatenia, ako aj sa domáhal úroku z omeškania a to vo výške 8,5% ročne zo sumy 736,19 eura od 02. 06. 2013 do zaplatenia.

Keďže odporkyňa mala hlásený pobyt bezdomovca, súd vo veci nerozhodol platobným rozkazom, ale uznesením zo dňa 26. 01. 2015 č.k. 16C/77/2014-36 na ochranu záujmov odporkyni ustanovil opatrovníka.

Následne vo veci súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea OSP a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 156 ods. 1 OSP dňa 27. 04. 2016.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 20. 12. 2012 uzavreli účastníci konania zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni spotrebiteľský úver vo výške 700 eur (na financovanie kúpy tovaru - neurčene posteľ. matrace) a odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť navrhovateľovi v mesačných splátkach vo výške 28,20 eura, v počte splátok 42. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 28 % p. a., splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. 01. 2013, konečná splatnosť úveru na 15. 06. 2016, splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 31,90 % a priemerná hodnota RPMN 46,35 %. Celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená sumou 1.105,86 eura.

Z listiny zo dňa 08. 03. 2013 bolo zistené, že navrhovateľ vypovedal úverovú zmluvu ku dňu 01. 06. 2013 z dôvodu, že odporkyňa nesplácala úver riadne a včas a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy vo výške 736,19 eura zloženej z úverovej istiny vo výške 700 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 36,19 eura.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31. 12. 2012) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31. 12. 2012) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31. 12. 2012) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto

zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný v časti istiny 700 eur s príslušným zákonným úrokom z omeškania. Vo zvyšnej časti návrh nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol. Mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v prebiehajúcom konaní. Uvedená skutočnosť vyplývala zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20. 12. 2012, ktorá bola platne uzatvorená. Okrem toho v konaní nebolo sporné, že odporkyňa si svoju zmluvnú povinnosť nesplnila riadne a včas, v dôsledku čoho došlo k výpovedi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu 01. 06. 2013 s tým, že úverová istina predstavovala sumu 700 eur a dlžné úroky, poplatky a poistné sumu 36,19 eura. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a to v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, musela spĺňať aj náležitosti v zmysle tohto zákona, pričom obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje (viď. § 9 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch). V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch absencia uvedenej náležitosti nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Následne z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala riadny a zrozumiteľný údaj o opise tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Z odôvodnenia predmetného ustanovenia vyplýva, že tovar, na financovanie kúpy ktorého bol poskytnutý úver, má byť identifikovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným tovarom rovnakého druhu. Opis tovaru uvedený v zmluve, t.j. „neurčene POSTEL.MATRACE“, túto požiadavku nezameniteľnosti jeho označenia v žiadnom prípade nespĺňa, a preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené vznikol odporkyňi záväzok vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 700 eur, nakoľko poskytnutý úver neplnila riadne a včas a na istine jej zostala neuhradená suma 700 eur, čo predstavovalo celú istinu.

Keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľovi potom neprislúchajú ani úroky z úveru, či už v kapitalizovanej forme, t.j. vo výške 36,19 eura alebo nekapitalizovanej forme, t.j. 28% ročne zo sumy 700 eur od 06. 03. 2013 do zaplatenia, a preto súd návrh v týchto častiach zamietol. Navyše, čo sa týkalo sumy 36,19 eura, súd nemal z navrhovateľom predložených listinných dôkazov za preukázané, z čoho predmetná suma pozostávala. Z výpovede síce vyplývalo, že išlo o dlžné úroky, poplatky a poistné, avšak z obsahu spisu nebolo zrejmé, ktorá časť sumy, čo predstavovala,

a preto v tejto časti návrhu si navrhovateľ ani nesplnil povinnosť tvrdenia a najmä preukázania skutočností ním tvrdených. Avšak s poukazom na to, že zmluva sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov, uvedené ani nebolo potrebné v ďalšom konaní zisťovať, a preto súd navrhovateľa na predloženie tohto rozpisu nevyzýval. Rovnako tak nebolo potrebné oboznamovať sa so zmluvnou pokutou, ktorá bola súčasťou obchodných podmienok, nakoľko nebolo z návrhu zrejmé, ktorá časť sumy mala byť ňou hradená.

Pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľovi zmluvný úrok nepatrilo odo dňa účinkov zosplatenia, v danom prípade výpovede a teda ak by sa aj úver považoval za riadne úročený, patrili by úroky za obdobie do 01. 06. 2013 a nie do zaplatenia, ako to nesprávne uvádzal navrhovateľ. Pritom bolo potrebné vychádzať z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho

a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Čo sa však týkalo úrokov z omeškania z kapitalizovaných sankcií, aj v tejto časti bol návrh navrhovateľa nedôvodný, nakoľko išlo o duplicitné sankcionovanie, čo je potrebné považovať za v rozpore s dobrými mravmi, a teda neprijateľné a neplatné.

Keďže odporkyňa sa preukázateľne dostala do omeškania s úhradou istiny, vzniklo navrhovateľovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB.

Odporkyňa je preto povinná zaplatiť navrhovateľovi okrem istiny vo výške 700 eur aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 700 eur od 02. 06. 2013 do zaplatenia, keďže omeškание s peňažným plnením stále trvá. Dlh odporkyne sa stal splatným dňom 01. 06. 2013, preto sa odporkyňa dostala do omeškania s peňažným plnením v nasledujúci deň, t. j. 02. 06. 2013 tak, ako to správne navrhovateľ upravil. Vo zvyšnej časti, t.j. v sume 36,19 eura, ako aj v zmluvných úrokoch vo výške 28% ročne zo sumy 700 eur od 06. 03. 2013 do zaplatenia a v úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 36,19 eura od 02. 06. 2013 do zaplatenia súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 OSP a čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že neúspech navrhovateľa bol v nepatrnej časti. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku vo výške 44 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura a to za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie vecí, podanie na súd, každý po 51,45 eura (navrhovateľ

v návrhu uviedol 51,46 eura, avšak uvedené nevyplýva zo základu vo výške 736,19 eura) spolu s režijným paušálom 2 x 7,63 eura (tak ako uviedol navrhovateľ v súčine 15,26 eura) a 20% DPH podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Odporkyňa je povinná zaplatiť náhradu trov konania právnenému zástupcovi navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 OSP v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresnom súde Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.